

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: AZ ANGYAL VÁLASZOL

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

2020. június 18.

Tartalom:

„A forma, amit a szellem öltött magára, *csak* forma.”

„Segítő vagy te is. Vigyázz! A segített hite és nem a tiéd segít.”

„A mi harcunk nem a régi harc. Az újat kell hirdetni, az ismeretlent.”

„Az Élet fája örök, mert gyümölcse a FÉNY. A régi fa tűzéből van a törzse. Már nem kell elégetni, mert gyümölcse a FÉNY.”

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

M: Drága Jézusom, Mennyei Atyám! Köszönöm, hogy ma is itt lehetünk és ma is gazdagítani fogsz bennünket. Köszönöm, hogy az angyal tanítása által úgy vezetsz bennünket és úgy tágítod a látókörünket, úgy mélyíted az ismereteinket, hogy azt látjuk, hogy mindig közelebb kerülünk Hozzád. Köszönjük, hogy gyermekeid lehetünk, hogy Hozzád tartozhatunk, megláthatunk Téged mindenben, és Veled együtt élhetünk. Ámen.

Ámen.

J: Itt vagyunk megint négyen. Múlt héten fel lettek dobva a témák, hogy mit szeretnétek, hogy megtárgyaljunk. Készültetek a formával kapcsolatban?

Beszélgetés az angyallal, 103. oldalon 19. Beszélgetés Lilivel:

„A forma, amit a szellem öltött magára, *csak* forma.”

M: A szellem, az mindig valamilyen formát ölt. A földi létezésünkben a forma a külsőség, az egy ruha, amit úgy élünk meg, hogy az a másodlagos. A lényeg a szellem, az, amit hordoz. Arról van szó, hogy mi a fontosabb vagy fontosabb. Itt is azt mondja az angyal, hogy *csak* forma. Mert másodlagos, vagy sokadlagos kérdés az, hogy forma. Mert igazából a ruha, az nem használ.

I: Azt gondolom, hogy itt bennem nem az merült fel, hogy fontos vagy nem fontos, mert ezt korábban már beszéltük, hanem mivel az Isten az anyagvilágban bontakozik ki általunk, ezért azt gondoltam, hogy ennek igenis van szerepe. Azt szeretném, hogy ez a helyére kerüljön, mert szerintem minden egyes dolog számít, ami az anyagvilágban van, ha minden Istenből bontakozik ki. Azt hiszem, hogy igenis van szerepe, de természetesen nem végcélként, hanem eszközként. De mást jelent a 115. oldal alján, és megint más, amikor Jézusra gondolok, a legnagyobb Segítővel kapcsolatban, mivel tudjuk, hogy az Ő testével, illetőleg az ember az anyagvilágbeli életében milyen jelentőséget tulajdonít Jézussal kapcsolatban. Gondoljunk csak a Torinói lepelre, vagy Esztergomban a Bazilikában, hogy Szent Jakab aszott zápfogát is kiállítják és Istenként imádják. Nyilvánvalóan ez más terület. A vallásosság talán még inkább fanatikussá tudja tenni. Én azt gondolom, hogy ez itt mást jelent, mást próbál érzékeltetni ebben a két részben, bár nyilvánvalóan kapcsolódik a kettő egymáshoz.

M: A hittel hozza összefüggésbe az angyal ezt a témát. Mind a Gitta esetében, mind pedig amikor Lilivel beszélget. A hit kapcsán hozza ezt elő. Ez fontos szerintem. Ha tovább olvassuk,

„A nép, a tömeg ezen formának tulajdonította a csodát.

Ezért vállalta a „Legnagyobb Segítő” a keresztfát.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Példát állított:

„Nem én tettem -

Ő tette a ti hitetek által - a csodát.”

A Gittánál pedig azt mondja.

„A te hited virágai között jól érzem magam bárhol vagy.

Felmentelek minden formától.”

Azért gondolom azt, hogy a hittel hozza kapcsolatban.

- J: Az első résznél nem a csodával van kapcsolatban a hit? Mert itt most te azt állítod, hogy a formával hozza kapcsolatba a hitet.
- M: Mert a forma következtében történt meg az, hogy a tömeg hite a forma következménye. A formának a külsőségekben való hit következménye itt a csoda.
- I: Én még mindig azt gondolom, hogy ennek igenis van szerepe a földi életben, különben nem lenne.
- J: Azt javaslom, hogy válasszuk szét a dolgokat. Az elmúlt héten beszéltünk a testről. A testnek van egy általános fogalmi tartalma, az angyal pedig messze túlvezet és messze bővebb, egy Isten által megfogalmazott, egy Istenben megélhető és megérthető tartalmakkal bővíti ki ezeket az általános fogalmakat, illetve ad neki egy teljesen új fogalmat. Megéltük-e ezt más fogalmakkal kapcsolatban is? Feltételezhetjük, hogy itt a formával kapcsolatban is ilyesmiről lehet szó, hogy van egy általános megfogalmazása, és ez hol így jelenik meg, hol úgy jelenik meg az angyal tanítása által is. Akkor megközelíthetjük úgy ezt a kérdést, hogy nem húzunk rá egy általános tartalmat mindegyikre? Mindegyiket speciálisan és a maga szövegkörnyezetében kell vizsgálnunk, a nélkül, hogy bármiféle egyenruhát ráhúznánk mindegyikre. Itt ugye a forma vonatkozásában az, hogy elhíresztelték az Ő tetteit, meg hogy miért halt meg, ez itt talán nem annyira fontos, hogy erre kitérjünk. Maradjunk annál, hogy a forma, amit a szellem öltött magára csak forma, tartalmát hogyan tudjuk lefordítani, hogyan tudjuk értelmezni.
- D: Az a lényeg, amit közvetített, nem pedig a külsőség.
- J: Mi volt az Ő formája?
- I: Egy ember volt.
- J: A hústeste volt a formája. Ebben az anyagvilágban van-e valami, aminek nincsen teste? Anyagteste? Anyagbeli megvalósulások vannak. És ha ezek vannak, akkor van-e formájuk is?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Igen.

J: Tehát anyagi formájuk van nekik. Ez nagyon fontos. Akkor a legnagyobb Segítő, mint Jézus, itt a maga hústestében egy anyagi formát hordott. Ennyi volt az egész, hogy a forma, amit a szellem öltött magára, az embernél ez nem igaz? Hát, amikor az ember leszületik, nem a szelleme ölt formát?

De igen.

J: Felvesz egy formát. De nem a szellem közvetlen módon, hanem az anyag által veszi fel a formát. Jézusban a csodát ki követte el?

Az Isten.

J: Még pontosabban, az Atya. Nagyon fontos, hogy lehetőleg az Isten szó helyett az Atyát fogalmazzuk meg. Egy pillanatra kitérünk rá, hogy van-e különbség az Atya és az Isten megjelölés között.

M: Az Atya a forrás, és az egy ember közelebb. Az ember Atyának látja az Istent, mert mi az Ő gyermekei vagyunk.

J: Jézus miért nem, még az evangéliumokban is, tehát még az evangélisták is valamit átvettek, megértettek ebből, miért nem következetesen mindenhol az Isten szót használja, ott is, ahol az Atyát használja? Miért nem az Istent használja? Amikor azt mondja, hogy az Atyám, az Atyám és totálisan félreértik, mert Józsefre értik. Józsefre gondolnak. Miért gondolhatnak Józsefre a zsidók, amikor az Atyáról beszél? Mert embernek látják Jézust. Az ember nem nevezheti atyjának az Istent. Ezt a szemére is hányták, fel is rótták neki, mint bűnt. Hogy atyjának mondja az Istent. Ezt nem lehet. Az Isten nevét sem lehetett kimondani, a Jahve-t. Az Abbát mondták legfeljebb, de az Abba szó nem az Istenre vonatkoztatva volt, hanem a családban az apára fogalmazták meg ezt a kifejezést. Tehát Jézus, amikor az Atyáról beszél, akkor az a különbség, hogy az nem az Ószövetség Istene. Az Mózes Istene. Az Atya, Jézus által megfogalmazott Atya, nem egyenlő az Ószövetség Jahve-nak nevezett Istenevel. Mondjunk néhány szót, gondolatot arról, hogy milyen ez az Atya, akit Jézus bemutat. Úgy viszonyul a teremtett gyermekéhez, mint a legszeretőbb apa a családjában a gyermekeihez. Ez egy hasonlat, egy rossz hasonlat.

I: Egy szerető teljes Isten, nem pedig egy ítéletvégrehajtó.

J: Az Ószövetségben is megjelenik az Isten, mint szerető Isten, de megjelenik, mint ítéletet és büntetést hordozó Isten, aki folyamatosan a törvények megalkotásán keresztül akarja a saját népét Istennek tetszővé tenni. A törvények betartása, és ha nem tartja be, akkor jön a retorzió. Jézus Atyjánál van-e ilyen?

D: Nincs. Szerető Isten van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Jézus Atyja megszólítható, párbeszédimában szólhatunk hozzá, és nem az a messi valahol lévő, hanem az embernek kapcsolatában megnyilvánuló.
- J: Megfogalmazzuk annak idején, hogy hogyan tudnánk megragadni az Ószövetség Istenét. Azt mondtuk, hogy veletek az Isten. Jézus vonatkozásában ez, hogy alakul?
- I: Értetek az Isten. Bennetek az Isten.
- J: Így van. Tehát az Ószövetségben veletek az Isten, mint ahogy a füstoszlopban, mint ahogy a Vörös tenger kettéválásában, mint ahogy az Egyiptomi rabszolgaságból való kijövetelben, velük volt, mint ahogy a mannának a pusztában való hullásával, tehát velünk van az Isten. Erre Jézus azt mondja, hogy nem veletek van, nem velünk van, bennetek van. Itt az óriási különbség.
- M: Hol van az, hogy érted vagyok?
- J: Én erre nem emlékszem, hogy az evangéliumban Jézus mondaná, hogy érted vagyok. Egy kicsit megérveltük azt, hogy miért az Atya szót használjuk többé-kevésbé Jézus vonatkozásában. Nem elhagyva a Jézus kifejezést, de hogy lássuk a különbséget a kettő között, mert az Atyában jelenik meg a számunkra az az Isten, akit Jézus mutatott be. Végül is itt visszatérve a formára, azt mondhatjuk, hogy nem csak Jézus esetében, hanem az ember esetében is igaz az, hogy a szellem, amikor a Földre költözik, akkor a hústestben egy formát ölt magára. A formával azonosítják a szellemi lényt? Bennünk sem, akik most itt ülünk négyen, bennünk sem elsősorban a szellemet látjuk, hanem azt a valakit, aki itt hústestben ül velünk szemben. De tudjuk, hogy annak a lényege szellemi, nem pedig anyagtesti. Mégsem a szellemet látjuk. Márpedig Jézusban, az Atya tette a csodát. Vagyis az a lelkület, az a szellem, ami Ő maga közvetlen módon jelent meg a Földön. Ugyan úgy jelenik-e meg az emberben a szellem, mint ahogy Jézusban?
- M: Össze sem lehet hasonlítani. Hogy lenne, mikor Ő Isten volt.
- J: Mert Jézusban az Isten, az Atya jelenik meg, mint Ige.
- I: Nem arról volt szó, hogy aki szellemből születik, az szellem, ami a hústest által születik az hústest, és itt Jézus önmagát különbözteti meg lényegében.
- J: Egészen pontosan.
- D: Ha Jézusban az Atya tette a csodát, akkor mondjuk egy kisgyereken, mint a filmben is láttuk, hogy a kislány beleesett a fába és újjászületett, csoda történt, akkor ott ki tette a csodát?
- J: Hétköznapi csodák volt a film címe.
- M: Csak az Atya tette.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- D: Azt mondtuk, hogy Jézusban az Atya tette a csodát.
- J: Jézus és az Atya között van-e különbség?
- I: Jézus az Atya kimondott szava, Igéje, és egyenlő a kimondott szavával az Atya. „Én és az Atya egy vagyunk.”
- J: „Ej Nátánáel, hogy mondhatod azt, hogy az Atyát akarod látni? Aki engem lát, az Atyát látja.” János evangéliuma. Levezettük azt azzal, hogy a kimondott szó azonos a kimondójával minden vonatkozásban. Még hozzá teljességében azonos a kimondójával, még az ember esetében is. Mert ha az ember hazug mondatot mond ki, akkor a hazug lelkületét hordozza. Az Isten vonatkozására is gondolva, illetve az Istenre is kiterjesztve ezt, azt kell állítanom, hogy az Isten kimondott szava is az Isten. Teljességében. A teljessége azt jelenti, hogy hiánytalanul. Ebben a vonatkozásban az a megfogalmazás, amit mi egy kicsit slendrián módon fogalmazzunk meg, hogy Jézusban az Atya, nem külön jelenik meg az Atya, hanem Jézus maga az Atya megjelenése. Az Atya Jézus által jelenik meg a Földön. Ez így talán érthetőbb. Az Atya Jézus által öltözik hústestbe a Földön.
- D: Mégis azt mondják Jézusra, hogy az Atyának a fia.
- J: Ezek az elnevezések emberi megközelítések, megfogalmazások, amelyek évezredek óta tartják magukat jobb híján, mert az ember még mindig nem tudta eldönteni, még az egyházakban sem tudták eldönteni, hogy Jézus ember fia, Messiás, Krisztus, Isten fia vagy ember volt, vagy Isten volt. Azt mondják erre, hogy mindegyik. De mindegyik mást jelent. Mást jelent a zsidók Messiása. Mást jelent a keresztények Krisztusa. Mert más tartalom van mögötte. A zsidók Messiása nem veszi magára az emberek bűneit, mert nem azért várják. A mai napig várják. Mert még mindig nem jött el az a Messiás, akit ők várnak, hogy az utolsó ítéletet tartsa meg. A keresztények, Pál nagyon jól kitalálták és beleillesztették ezt az utolsó ítéletet is, azt mondja, hogy hát Jézus volt a Messiás, az, akit a zsidók vártak, csak nem ismertek fel. Tehát nem tartott ítéletet. Majd eljön még egyszer. Annyira be volt ígérve, annyira gondolatukban volt, hogy már nem is akartak dolgozni a tanítványok. Minek? Hát erre a kis időre? Erre Pál azt mondja, hogy aki nem dolgozik, ne is egyék. Nem véletlenül születnek meg ezek a mondatok. Érdekes módon alakul az ember gondolkodása az Istenről, amely a mai napig is dogmatikus szinten tartja magát. Ezekkel birkózunk. Ezekkel kell valamiféleképpen dűlőre jutnunk, hogy mit tudunk ebből hitelesnek látni és mit hiteltelennek. Tehát a forma, amit a szellem öltött magára, csak forma.
- D: Akkor a kislány esetében az Atya tette a csodát?
- J: Tesz-e más csodát? Tud-e más csodát tenni? Ugyanis, mi hat mire, jelen esetben? Mi hatott mire?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: A szellem a szellemre.
- J: Szellem a szellemre, de a nagybetűs Szellem, az Atya Szelleme hatott a kislány szellemére. Mit gondolsz, bár nem látjuk a hátterét, az, hogy a „L” megmenekült ebben a balesetben, láthatjuk-e csodának?
- D: Én annak látom.
- J: Mi hatott mire?
- D: Csakis a Szellem a szellemre.
- J: Csakis az Isten hathatott a „L”-ra. Hogy gyakorlatilag csonttörés nélkül megúsza.
- D: Az is csoda, hogy él még.
- J: A rendőrök, amikor látták a felvételt, azt mondták, hogy hihetetlen. Tehát jelen esetben is a kislánynál, amit a múltkor említettem könyvet, most egy kicsit, bár nem olyan értékesnek minősítem ennek a könyvnek a tartalmát, de amikor a hegymászó meghal és visszajön, mi hat mire? Ki hat kire?
- D: Úgy tűnik, hogy mindig a Szellem hat a szellemre.
- J: Pontosan. Akkor mondjuk ki nyugodtan, hogy mindig az Isten, az Atya hat az ember szellemére. Aminek engedelmeskedik a test?
- I: Nyilván, mert a szellem az, ami irányít.
- J: Pontosan. A Feri bácsinál, hogy jól értsük, ez a gyerek beesik a fának az odvába, három emelet mélyre lezuhan, lehet, hogy az első reakció az, hogy összetörik kezé-lába. De nem marad úgy. A Feri bácsi, amikor jön le Medjugorjében a hegyről és szilánkosra törik a lába, ott megtörténik, beviszik a Jelenések Kápolnájába és a pillanat tört része alatt helyreáll. Minden a helyére. Ki hat kire? Itt jelen esetben Mária, Márián keresztül hat az Atya szelleme a Feri bácsi szellemére. Aminek az anyag engedelmeskedik?
- I: Az is Istenből van.
- D: Meg ez a rend, hogy nem a test uralkodik a szellem fölött, hanem a szellem vezeti. Az egész Világegyetemben rend van.
- J: Nem tudok mélyreható következtetéseket ebből a formából kibontani, mert nem találtam olyan tanítást, mint a testhez hasonlóan. Van egy-két hely, ahol a formáról beszél, például a 115-116. oldalon, amikor azt mondja, hogy a számok mögött néha csodálatos erőrendszert sejtünk, és számomra a formáról való tanítás legérdekesebb vagy legizgalmasabb tartalma csak itt bomlott ki, amikor azt kérdezi, hogy mi a négy, mi a hét?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

„Tudni fogjátok az erőrendszert, ha nem fogjátok látni a számokat.”

Tehát a számok mögött erőrendszer van. Azt akarja mondani az angyal, hogy minden mögött, ami megjelenik, valamiféle rend, valamiféle erőrendszer van. Ez az erőrendszer az Isten erőrendszere. De az ember csak a formát látja, ha leírja a négyet meg a hetet. Ha nem írja le, akkor a szeme előtt látja, vagy a gondolatában. De a forma jelenik meg a négyben meg a hétben. Azt mondja, „ha nem fogjátok látni a számokat. Mert minden mögött erő lakik, minden forma kapu a végtelen rendszer felé.” Minden forma kapu. Vagyis minden, aminek formája van, az valamiféle rendnek a része. Amely utal a végtelenre. Utal az Istenre, mert az Isten rendje jelenik meg benne. Forma. Véletlen-e az, hogy az egyik ember alacsonyabb, a másik magasabb?

M: Nincs véletlen.

J: Rendje van neki, mert valami benső tartalmat fejez ki. Hogy az egyiknek szőke a haja, a másinak vörös, a harmadiknak fekete. De most nem csak az ember vonatkozásában, bárminek a vonatkozásában, hogy egyfajta rend által jelenik meg minden formai megnyilvánulás. De minden formai megnyilvánulás, egy erőrendszer része. Amikor azt mondja, hogy „kinek szeme van, szemem keresztül,” tehát, hogy meglátja ezt, „kinek füle, fülön keresztül, mert meghallja ezt”, a tanítás által hallja meg, „mindenkinek más adatik, de az erő egy.” Az erő maga az Isten. Tehát a formáról való gondolkodásom itt véget is ér, mert ennél többet én nem tudtam ebből kibontani, mert minden más ehhez igazodik. Amit az „I” mondott, hogy 115. oldalon „a te hited virágai között jól érzem magam, bárhol vagy, felmentelek minden formától”, mit jelenthet ez most már ennek alapján, amit eddig erről megállapítottunk vagy megfogalmaztunk?

I: Ne a külsőt lássa.

M: Mert minden forma egy erőrendszer része és a szellemet hordozza, tehát szellemi tartalma van.

J: Annyira igaza van „I”-nek, hogy a 205. oldalon a javulás csak külső lehet, mert azt mondja „a gyermek a veréstől romlik, a javulás csak külső lehet a verés által, a forma és nem a lényeg változik”. Tehát a forma itt, ahogy te mondtad, külső dolog. A lényeg a belső.

I: Itt azt mondja, hogy „ne akadj meg a felszínen”.

J: Pontosan. Minden formától felmentelek, minden külső tartalomtól felmentelek, mert a szellemedet, a lelkedet látom.

M: Azt mondja az angyal, hogy „nekem nincs szemem, hogy lássam a földi virágodat, de ünnepvárásodat látom.” De akkor azt mondja máshol, hogy ha majd egyek leszünk, akkor majd lesz.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Nem biztos, hogy minden vonatkozását meg tudjuk fejteni az angyal tanítását, hogy akkor mire gondol. Mert nagy valószínűséggel az egységben nem a hústestbeli szem kerül a tulajdonába. Mert mindig valami másról lehet szó.

I: Az ember nem is tud formát nélkülözve gondolkodni, mert amikor valamilyen hatás ér, akkor az ember mindig valamilyen formához, kinézethez köti. Ilyen értelemben a szellemi oldalainknak is van formájuk, például amikor színekkel próbálnak valamit érzékeltetni. Tehát ez nem egy annyira könnyű dolog, hogy ne gondoljon az ember ebbe bele.

J: Erre jutottunk most pillanatnyilag. Ez nem jelenti azt, hogy ennél nincs több, de a formával kapcsolatban most ennyit tudtunk kibontani.

D: A 103. oldalon az alábbi részt szeretném, ha megbeszelnénk:

„Segítő vagy te is.

Vigyázz!

A segített hite

és nem a tiéd segít.

Nem te teszed,

nem én teszem,

a segített teszi.”

M: Nem minden esetben, de sokszor van az, hogy akinek szüksége van arra, hogy segítségre szorul, akkor az ő hitére azért van szükség, hogy ez meg fog történni, hogy ő rajta segítenek.

D: Akin segítenek és mondjuk nincs hite, azon nem lehet segíteni.

J: Mit jelent az, hogy segítség, mikor segítesz? Mire gondol az angyal a segítség vonatkozásában? Itt most nem arról van szó, hogy átkísérem a vak nénit akkor is, ha nem akar átmenni az utcán, hanem miről szól a segítség, mi lehet a tartalma az angyal tanítás vonatkozásában?

I: Arra gondolok, hogy a Lilinek eleve az a lelkülete vagy feladata, hogy ő egy segítő. Azokat az embereket vonzza, azokkal találkozik, akiknek segíteni tud, ezért fordulnak hozzá. Eleve már megvan egy lelki kapcsolat, hogy akarják is, hogy segítsen, tehát nem tőle teljesen passzív és elhatárolt embereknek segít. Én abban látom talán a fontosságot, hogy ne önmagát lássa forrásként, hanem az Istent, az Atyát, az angyalt lássa forrásként e mögött, hogy nem belőle származik, ez az erő.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Azt is el tudom gondolni, hogy a tanítással kapcsolatba hozza ezt az angyal.
- J: Úgy kezdi a 19. Beszélgetést Lilivel, hogy a Legnagyobb Segítő haláláról beszélek. Miben segített a Legnagyobb Segítő? Mitől lett segítő?
- D: Szellemi sötétségtől való megszabadulást.
- I: Világosságot hozott, bemutatta a valóságos Atyát, a hazavezető utat. Annak, aki hajlandó a Segítővel szóba állni.
- J: Elhozta az Atya valóságáról szóló tanítást és felkínálta. Önmagában kínálta fel az Atya tanítását. Az Atyáról való tanítást. Az Isten valóságáról, az Igaz Isten valóságáról szóló tanítást. Van-e ezen kívül valami nagyobb dolog, amiben tudott volna segíteni?
- M: Nincs.
- J: Miért nincs?
- D: Mert az embernek erre van a legnagyobb szüksége.
- I: Az embernek, a létének az Istennel való kapcsolat az értelme, a célja, kifutása, és amíg nem ismeri, kapcsolat nélkül nem jöhet létre, és Jézus ezt a kapcsolatot hozta el.
- D: Az a cél, hogy létrejöjjön a nagybetűs Ember.
- M: A létezésének az értelmét hozta el.
- I: Honnan jöttem, hová tartok.
- J: A Legnagyobb Segítő megtette azt, amit a Hang úgy fogalmaz meg, hogy az ember legnagyobb vétké a tudatlansága. Az Istenről szóló tudatlansága. Napjainkban az emberek mit tudnak az Istenről?
- D: Amit a templomban hallanak.
- J: Akkor mondhatjuk, hogy valójában semmit nem tudnak a valós Istentről. Van egy saját maguk által létrehozott Istenük. Úgy tűnik, nem a valós Istenben hisznek, hanem a maguk által teremtett istenben hisznek. A Legnagyobb Segítő azt tette, hogy elhozta, ebben segített. Azt mondja a Lilinek, hogy te is segítő vagy. Miben? Sőt, amikor a jelükről beszélnek, akkor azt mondja, hogy az én jelem egy fölfelé háromszög, a tiéd egy lefelé háromszög. Tehát, hogy együtt van. Miben segíthet a Lili, a tornában?
- D: Nem.
- I: A kapcsolat létrejöttében, mert az angyallal nem volt kapcsolat ez előtt.
- J: A kapcsolat létrejöttében miben tudna segíteni?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- D: Hogy elinduljanak a szellemi útjukon a valós Isten megismerésében.
- J: Abban lehet a Lili segítők, partnere a Legnagyobb Segítőnek, hogy azt adja tovább, amit kapott. Az Isten ismeretét. Az Istenbe beletartozik a Menny, az angyalok, az ember, a rend, az ember helye, szerepe, lehetősége és minden beletartozik. Vagy abban lehet segítők, hogy ne fájjon a derekad torna közben?
- I: Hát én azt is értékelném! Nem lennék az ellenére.
- ☺☺☺
- J: Csak hát ha egyszer az ő számára, mert neki megszólalt az angyala. A kisebbben kell-e neki, vagy a hétköznapiban kellene az emberek igényei, vagy szükségletei szintjén kellene a segítségét megfogalmazni, vagy a legtöbben, amiben része van, abban kell a segítséget megfogalmazni. Vagyis a tanítás továbbadásában. A segített ki lehet?
- M: Aki kapcsolatba került a tanítvánnyal.
- J: Mit fogalmaz meg Jézus a 8 boldogságban ezzel kapcsolatban? Akik éheznek és szomjaznak, azok megelégtettek. Csak azon lehet segíteni, aki nyitott? Aki éhez és szomjazza? Annak kell, hogy legyen valamilyen hite?
- I: Azért szomjazza.
- J: Ha Lilinek nem lenne a tudatalattijában olyan hite, amelyben elhiszi az angyal tanítását, akkor tudná-e az angyal segíteni őt?
- D: Nyilván nem.
- J: Miben segíti az angyal Lilit?
- I: Abban, hogy ő tovább segíthessen.
- J: És hogy átlássa a saját feladatát és annak megfelelően tudjon tenni, annak megfelelően tudjon élni, gondolkodni. Vajon, ha az angyal nem tanítja őt, akkor be tudta-e volna tölteni azt a szerepet a haláltáborban, amit betöltött? Biztos, hogy nem.
- D: Teljesen átformálta őket.
- J: Már is a segítség tartalma egy új perspektívában bontakozik ki. Ha a segítettnek nincs hite, falra hányt borsó. Ha azt, amit te tudsz, miért gondold meg, hogy kinek adod tovább?
- M: Tudom, hogy leperreg róla.
- I: Disznók elé nem szórunk gyöngyöt.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Ragaszkodik a saját régi látásmódjához.
- J: Nyilván azért, mert nem vevő a tanításra, nem nyitott és nem éhes. A tanítványságnak az a feltétele, hogy nyitott és éhes legyen, különben nincsen. A segített hite ebben a vonatkozásban egy nagyon fontos nélkülözhetetlen erőként jelenik meg a kapcsolatukban. Az angyal és Lili vonatkozásában a Lili hite az, ami segít rajta, hogy megértse ezt. Itt igazából semmi másról nincsen szó, legalábbis úgy tűnik, mint amit már korábban megfogalmaztunk, hogy nincs tanítványság, nincs segítség akkor, ha valaki nem éhes és nem nyitott magára a segítségre. Ezért nem keverendő össze Jézusnak azokkal a tetteivel, ahol úgy tűnik, mintha segítettként jelenne meg az, aki a bethesdai fürdőben meggyógyult, Lázárnál, aki a sírból kijött, vagy az a rengeteg ember, aki megérintette a köntösét és meggyógyult. Most nem a vérfolyásos asszonyra gondolok, mert ott az asszony hite segített. Rengeteg eset volt olyan, amikor nem a meggyógyított hitén múlt az, hogy meggyógyult. Volt olyan is, amikor azt mondta, a vak Bartimeusnál, hogy hiszed-e, hogy képes vagyok rá? És azt mondja, hiszem uram. Legyen a te hited szerint, mondja. Más kérdés, de hitt. Abban hitt. És megtörtént. De vannak olyan esetek, amikor az illetőnek nincsen hite Jézus irányába, és Jézus mégis megteszi. Amikor a száradt kezűt meggyógyítja, rögtön a működése legelején Kapernaumban, a zsinagógában. Kérdezi a farizeusoktól, hogy szabad-e gyógyítani szombaton? Szabad-e jót tenni? És odaparancsolja, hogy állj középre!, és meggyógyítja a kezét. Nem kérte, nem hitt. Tehát itt jelen esetben Jézus esetében nem erről van szó. Mert óhatatlanul nekem is ezek jutottak eszembe, hogy hogyan tudom én ezt beleilleszteni, és nem kell beleilleszteni. Ott nem segítsérről van szó. Például a bethesdai betegnél segített-e Jézus? Lelkileg, szellemileg, erkölcsileg nem segített, hiszen ez az ember ment a farizeusokhoz és rögtön elmondta, hogy megtudtam, hogy Jézus az. A farizeusok megkeresik Jézust és kérdőre vonják. Tehát nem tudott rajta segíteni. Amikor azt mondja, hogy menj, és többé ne vétkezz, mert rosszabbul jársz, mint ahogy előtte voltál. És ha vétkezik, segített rajta?
- D: Nem. Meg kell változnia.
- J: Amit Jézus nem tud elérni nála. Mert mindenkinek magának kell megváltoznia. Hitet nem tudok adni – mondja Jézus a Hangan keresztül. Azt neked kell megtalálni.
- I: A gondolkodásodat neked kell megváltoztatni. Az értékrendedet neked kell lecserélni.
- J: Így van. Tehát ez a segítő vagy te is, ez nem az élet minden területére, amire az ember gondol, hogy segítségre szorul az ember, hogy arra vonatkozna. Szó sincs róla. Ha nincs más gondolatotok ezzel kapcsolatban, akkor kimerítettük ezt a kérdést. Folytassuk.
- M: Egy témát hoztam. A rózsaszínű könyvben (Beszélgetés az angyallal) 141. oldalon 25. Beszélgetés Gittával:

„A mi harcunk nem a régi harc.

Az újat kell hirdetni, az ismeretlent.”

Előtte a félelemről beszél. A mi harcunk, nem a régi harc. Ez alatt mit értünk? Mi a régi harc? És egyáltalán ez miért harc?

J: Olvassuk el a tetejétől:

„A félelem a hit magja.

Gyermeknépek félnek.

Mitől félnek?

Az ismeretlentől.

Mi az ismeretlen?

A magasabb.

A ti törvényetek az öröm

és nem a félelem.

Mert a mag kikelt már.

Ha kikel, a mag eltűnik

és a félelem megszűnik.

De nekik félni kell.

A mi harcunk nem régi harc.

Az újat kell hirdetni, az ismeretlen

Ez félelem kezdőknek,

a kiválasztottnak öröm.”

A 140. oldalnak az első harmadában Gittával kezdenénk, hogy mit értünk örök kárhozat alatt, mert másképp nem fogjuk tudni megfejteni.

„G. Mit értünk örök kárhozaton?

- Mumus!

Nektek elárulhatom.

Mozdulat lefelé.

- **De jaj azoknak, akik nem hiszik már, hogy van,
és szükségük van a félelemre.**

Nem félnek semmit.

A félelem számukra támasz lenne.

AZ ÖRÖK KÁRHOZAT AZ,

HOGY NEM TUDJÁK, HOGY BENNE VANNAK,

HOGY NEM FÉLNEK. „

Félelem és kárhozat. Ugye azt kérdezi, hogy mi az örökkárhozat? Ki hirdeti az örökkárhozatot?

I: Az egyház.

J: Van-e örök kárhozat? Hitünk szerint nincsen. Bár az a helyzet, hogy a Hang azt mondja, hogy örök kárhozat van, csak örök kárhozott nincsen. Mire alapozhatja ezt, hogy van örök kárhozat?

I: Hogy az ember szellemisége mindig fenn tudja ezt tartani.

J: Mindig lesz olyan ember, aki az örök kárhozatban gondolkodik, és ez tartja fenn az örök kárhozatot, nem az örök kárhozott. Örök kárhozott miért nincs? Mert az Isten szeret. És a lélek kész változni. Az angyal tagadja-e azt, hogy van örök kárhozat? Nem tagadja. Azt mondja a nagybetűs résznél, hogy az örökkárhozat az, tehát azonosítja, hogy nem tudják, hogy benne vannak, hogy nem félnek. Kitől nem félnek? Az Istentől nem félnek. Azt mondja, hogy egymástól félnek. Ez az örök kárhozat, hogy egymástól félnek. Kik félnek egymástól, és nem félnek az Istentől? Akik nem tudják, hogy van Isten. Akik nem hiszik, hogy van Isten. Ha a terrorista félne az Istentől, lenne-e terrorista? Nyilván nem.

I: Nem, mert attól félne, hogy a tettéért bűnhődni fog, és nem tenné.

J: Bizony. Nem hisz még a büntető Istenben sem, ezért terrorista. A láz hiánya a testben az ártó diadala. Harcot hirdetek – és máris a harc szó megjelenik. Harcot hirdetek, hogy félni tanuljanak újra, mert nincs bennük félelem, és ez a kárhozat. Milyen vonatkozásban nincs bennük félelem? Istenfélelem nincs bennük. Ezért tanítsd meg őket a félelemre. Ez korábban tárgyát képezte a tanulásunknak és a beszélgetésünknek, és ott mit állapítottunk meg az egyház vonatkozásában ebből? Mert az egyház tanítja, hogy félned kell az Istent. Azt vontuk ebből le, hogy helye van az egyháznak a szellemi fejlődésben. Méghozzá nélkülözhetetlen lépcsője annak a fejlődési vonalnak, ahol az emberek egymástól való félelmét követően az Istentől

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

félnek. Nem lehet kihagyni ezt a lépcsőfokot. És ezt az egyház képviseli. Helye van. Ezért azt mondja az angyal, hogy tanítsd meg őket félni az Istentől. Az már egy felmérhetetlenül nagy lépése az emberi tudatnak, gondolkodásnak, hitnek, szellemnek, hogy eljusson odáig, hogy nem félni kell az Istent, hanem megismerni, hogy tudd szeretni. Azt mondja az angyal, ha nem ismered, nem szeretheted. Ez nem földi szerelem, hogy még nem ismerem, de már szerelmes vagyok, amikor meg megismertem, akkor kiábrándultam belőle, mert kiderült, hogy nem angyal, hanem angyalföldi. A Feri bácsi mondta ezt annak idején.

- J: Tehát helye van annak, hogy az Istentől féljenek, tanuljanak meg félni az emberek. Az a kárhozat, hogy még az Istentől sem félnek. Ha meghal az az ember, aki még az Istentől sem fél, mit fog odaát megtapasztalni? Mi az a kárhozat? Az Isten nélküliség állapotának a teljessége. A hiány. Az üresség. Borzalmas az úr, azt mondja az angyal. Itt ki is fejt, hogy nem Istentől, nem egy magasabb erőtől félnek, hanem egymástól és ez a pokol. Tehát a kárhozat és a pokol ugyanaz. A bombától félnek, mert háború van, és nem az Ő kezétől, mely bizton lesújt, azoknál, akik félnek az Istentől. A félelemről beszélek. Viszont a félelem a hit magja. Gyermekek félnek, mitől félnek, az ismeretlentől. Nem ismerik az Istent. Azért félnek az Istentől, mert nem ismerik. A megismerés egy magasabb foka már az Istennel való kapcsolatnak. Az Ószövetségben lévő zsidók ismerni akarják-e az Istent?
- D: Nem.
- J: Az Ószövetség Istene az Írás Istene. Azt mondja, hogy az Írás szövegében jelenik meg az Isten, az Írás betűiben van benne az Isten, ezért az Írást vizsgálják, a betűket vizsgálják, a rendszerét vizsgálják, hogy az Istent megismerjék. A számukra az Isten maga az Írás.
- I: Nem véletlen, hogy nem tudtak Jézussal mit kezdeni.
- J: Pontosan. Egyáltalán nem véletlen. Nem csoda. A Talmud az Írásmagyarázat, mert az egyenlő az Istennel. Az Írást akarják megérteni, hogy mit akar az Isten. Mit követel az Isten. Egyre súlyosabb az a mondata Jézusnak, hogy **alakítsátok át gondolkodásotokat és higgyetek az Örömhírnek, hogy megjelent köztetek az Ige.**
- I: Akkor az a mondat, hogy beteljesedett az Írást, az nem is igaz, mert Jézus nem az Írást teljesítette be azzal, hogy megjelent?
- J: Nem eltörölni jöttem a törvényt – azt mondta.
- I: Amikor felolvasta az Írást?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Az nem az Ő szövege, az a próféta szövege, amit felolvasott. Amit Lukács alakít így, hogy Jézust igazolja, hogy Ő a Messiás. Jézus az Írás Istene-e?
- I: Nem.
- J: Akkor ebben a vonatkozásban ez Lukács szövege csak. Lukács szövegszerkesztése. Mitől félnek? Az ismeretlentől. Mert nem ismerik az Istent. De egymást sem ismerik. Mi az ismeretlen? Azt mondja, magasabb. Mi a magasabb, vagy ki a magasabb? Maga az Isten. Jelen esetben Istenről beszélünk, mert az Atyát még nem tudjuk megjeleníteni. Azt mondja ennek a Gittának, hogy a ti törvényetek, az öröm, és nem a félelem. Már nem kell félnetek az Istentől. Már a hit ebben a vonatkozásban túlemelt benneteket ezen. Mert a mag kikelt már. De helye van a félelemnek. De nektek már nem kell. Ha kikel a mag, eltűnik, és a félelem megszűnik. Milyen mag kel ki? A hit magja, az Istenismeret magja, az Atyaismeret magja. De nekik félni kell – mondja tovább. A mi harcunk nem a régi harc. Mi a régi harc? Az ismeretlentől való félelem harca. Ahol félnek, ott harc van?
- D: Igen.
- I: Milyen ismeretlentől való félelem?
- J: Az ismeretlen mi lehet? Amikor valaki fél, bármi legyen az, miért fél? Mert nem ismeri. Ez mindenre kiterjed? Mondhatjuk nyugodtan, igen, ez mindenre terjedően megjelenik, hogy az ember, amikor valamit nem ismer, de várhatóan bekövetkezik, attól értelemszerűen tart, értelemszerűen fél, értelemszerűen szorong, frusztrált. Te féltél, amikor még nem tudtad, hogy milyen munkahelyre kerülsz? Féltél. Ez minden esetben többé-kevésbé megjelenik vagy megjelent? Megjelent. Tehát a leghétköznapibb dolgokról van szó. Amikor tétje van az ember tevékenységének. Hogy lehet ilyen is, meg lehet olyan is, de nem ismerem még, nem tudom, hogy mire fut ki. Nem rajtam múlik. Amikor vásárolsz valamit, mondjuk egy nagyobb értéket. Van-e benned félelem, hogy nem lesz jó?
- I: Igen, csak ez azért nehéz, mert ez ember ezt nem félelemmel szokta. Kétkedés.
- J: Nem a félelemnek az a formája jelenik meg. Pedig az is félelem, és ez is félelem. Még akkor is, ha szorong. A félelemnek az is egy formája. De átjárja az ember életét az ismeretlentől való félelem. Hát még az Istentől, ha nem ismered. Mondja, hogy a mi harcunk nem a régi harc, ez nem olyan értelemben harc. Nem ugyanaz a harc. Valójában, amikor ők megjelennek, tanítanak ebben a háborúban, ez is nevezhető egyfajta harcnak a sötétség ellen? Nem a hagyományos értelemben véve. Nem a legjobb szó rá, de számtalan esetben van, amikor azt mondja, hogy arra, amit én el akarok mondani neked, arra még nem született meg a szó. Tehát ez egy hasonlat vagy szinonim szó arra, nincs jobb, ami a Földön történik. Ellent mond annak, amit eddig az ember az Istenről tud. Még azt is feltételezem, hogy feszültséget kelt. Ellentmondást

hordoz. Meg kell találni. Neked meg kell küzdened azért a valóság értelmezésért, amit az angyal akar mondani. Önmagamat kell leküzdenem, a saját gondolkodásommal kell megbirkóznom, ami még valamilyen úton-módon a régihez húz. Mert nem tagadhatom meg, hogy azért van bennem. A nyitottságnak az ember rendelkezik-e a teljességével, a hiánytalanságával? Nem tud rendelkezni vele. Az éhségnek a teljességével sem rendelkezik. Tehát korlátok között létezünk. Ezért magunkkal kell a harcot megvívunk. Az újat kell hirdetni, az ismeretlent. Milyen érdekes, hogy azt mondja, mitől félnek, az ismeretlentől, az újat kell hirdetni, az ismeretlent. Azt kell hirdetni, amitől félnek, amit nem ismernek.

M: Hogy ez után ne féljenek, hanem örüljenek.

J: Ez félelem a kezdőnek. Emlékeztek, amikor elmentek tőlünk, mert ő még élni akar. Megijedt attól, hogy itt be kell állni valami olyan tartalomba, amire rá kell tenni az életét. És ő az életét még annak gondolta, amit ő képzelt annak. Ő úgy gondolta, hogy ez a tanítás korlátokat állít neki az ő vágyaival szemben. Miközben a vágyait kellett volna valamiféleképpen értelmes céllá formálni. A kiválasztottaknak öröm. Kik lesznek a kiválasztottak? Akik éhesek és nyitottak az újra. „Ne feledd, ami téged éltet.” És ez ránk is igaz? „Mást porig éget.” Tehát ez a harc nem az a harc, amit az ember gondol annak, illetve amit az ember csinál. Van még időnk, van-e még téma?

D: A 129. oldalon

„A régi törvény:

Fák nőnek... kivágnak... és tűzre vettetnek.

Mindig új fa nő... kivágattatik.

Az Élet fája örök, mert gyümölcse a FÉNY.

A régi fa tűzéből van a törzse.

Már nem kell elégetni, mert gyümölcse a FÉNY.”

A kérdésem, hogy mit nem kell elégetni?

I: Én már a 128. oldal aljától nem értem. De akár az előtte lévő oldalon is lehet kezdeni.

M: Ez nagy falat. Ma ne kezdjük el.

J: Elkezdjük, és jutunk ameddig jutunk, folytatni fogjuk. Legalább megvan a jövő hét témája, hogy miben kell gondolkodnunk.

„G. Milyen az igazi odaadás, felajánlás?

- Gyönyörű!

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

**A legszebb dallam, a legjobb illat, a legszebb fény,
mind száll fel az Ő zsámolyához.**

Sírás, bánat, önmarcangolás, támolygás:

az füst és leszáll. Tökéletlen égés.

Megülepszik a föld színén, feketés réteggel vonja be.

Visszatartott odaadás: az bánat és gyötrődés.

Tökéletlen áldozat. Szénpor és nem FÉNY.

Nem átváltozás, csak szétporladás.

EL-ÉG-TELEN.

Fújd a tüzet? Én majd segítek.

A tanulás is égés.

De szavam csak fa. Meg nem gyúl benned. Ott hever.

Új fát nem kapsz!”

Miért kérdezi ezt a Gitta? MI a problémája?

D: Még nem jutott el odáig, hogy ezt meg tudja élni, az igazi odaadást.

I: Az áldozathozatalt.

D: Nem tudja még teljes mértékben odaadni magát az Istennek.

M: Az Istennel való kapcsolatának az erősítését szeretné ettől a kérdéstől vagy a választól.

J: Feltételezhetjük-e, hogy Gitta már érti, érzi azt, hogy az angyal tanításában minden mást jelent? Minden mást hordoz, mint amit a hétköznapi fogalmi értékrendje megfogalmaz, amivel eddig találkozott. Amivel eddig találkozott az az odaadás vonatkozásában és felajánlás vonatkozásában mit hordozhat? Amivel eddig találkozott, ismerhet, odaadás, felajánlás.

I: Anyagvilágbeli dolgok.

J: Mi az igazi odaadás? Ezzel bevallja azt, hogy nem ismeri? Bevallja, hogy valami mást értett eddig ez alatt az odaadás alatt. Egy hívő ember mit ért odaadás alatt, az Istennek való odaadottság kérdésében vagy tartalmában? Mit gondolhat egy hívő ember?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: Betartom az egyházam által hozott szabályokat.
- J: Betartom az egyházam előírásait. Az én odaadottságom az Istennek azt jelenti, hogy az egyházam előírásait betartom, és annak megfelelően élek. A hívő ember mit gondol felajánlásnak? Mert nagyjából ezen a területen mozgunk. Ők sem gondolhattak mást vagy többet erről.
- M: Mondatnak misét, felajánlják az elhunytakért például.
- J: Tehát valakit az Isten kegyelmébe ajánlanak. Egy ima vagy egy mise keretén belül. Meghatározott kereten vagy szertartáson belül felajánlanak az Istennek. Azt mondja Gitta, mi az igazi? Ezzel feltételezi, hogy minden, ami eddig volt, az valami más, az nem erről szól. Erre mondja az angyal, hogy de jó, hogy ezt mondd, gyönyörű! Végre valahára olyan kérdést tettél fel, amelyik nem magadról szól. Mert amikor azt kérdezi Gitta, hogy mi a legnagyobb különbség köztem és közted, akkor mit válaszol az angyal? Hogy te mindig magadról kérdezel. Ez közöttünk nagy különbség. A legszebb dallam, a legjobb illat, a legszebb fény, mind száll fel az Ő zsámolyához. A legszebb dallam. A legjobb illat. A hívő ember, amikor felajánl, odaad, akkor a legszebbet adja. Ez azért érdekes, mert a zsidók hitvilágában az áldozat, a templomi áldozat, az mindig egy hibátlan állat kellett, hogy legyen, legyen az galamb, gerle, bárány, örök vagy bármi más. De mindig hibátlanak kellett lennie. A legtökéletesebbnek. Mert az Istennek áldozták fel. Az illatban is a legdrágább tömjének vagy mirhának az illatát kellett áldozatul bemutatni az Istennek. Sírás. Bánat. Önmarcangolás. Támolygás. És füst. És leszáll. Most itt fogjuk befejezni, mert az időnknek vége van. Itt fogjuk folytatni, hogy ezt a szöveget hogyan értsük, miért száll le, hogyan értelmezzük ezt.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István